

Jeesuksen Kristuksen ilmestys - numero seitsemäntoista

Kuivien luiden herättäminen: kutsu puhtauteen ja uskoon viipymisen aikana

Jeff Pippenger

2023-11-17

Kuivat luut, jotka makaavat kuolleina kadulla ja kuulevat erämaassa huutavan ”äänen”, tekevät niin siksi, että Puolustaja on tullut, täyttäen Jeesuksen lupauksen lähettää hänet. Milleriläisten ensimmäisessä pettymyksessä milleriläiset tulivat ymmärtämään, että he olivat neitsytvertauksen viivytyksen ajassa.

Pettyneet näkivät Raamatusta, että he elivät viivytyksen ajassa ja että heidän tuli kärsivällisesti odottaa näyn täyttymistä. Sama todistusaineisto, joka oli johtanut heidät odottamaan Herraansa vuonna 1843, johti heidät odottamaan häntä vuonna 1844. Spiritual Gifts, osa 1, 153.

Ne, joita milleriläiset ovat esikuvallisesti ennakoineet, toistavat ensimmäisen pettymyksen kokemuksen, ja tehdessään niin heidän on ymmärrettävä, että hekin ovat neitsyten vertauksen viivytyksen ajassa. Ainoastaan Puolustajan vaikutus sallii heidän nähdä tämän totuuden. Tämä Puolustajan aikaansaama oivallus kuvataan siinä ensimmäisessä profetiassa, jonka Hesekieli sai käskyn julistaa kuivien, kuolleiden luiden laaksolle.

Ja hän sanoi minulle jälleen: Profetoi näille luille ja sano niille: Te kuivat luut, kuulkaa Herran sana. Näin sanoo Herra, Herra näille luille: Katso, minä annan hengen tulla teihin, ja te saatte elää. Minä panen teihin jänheet, kasvatan teihin lihaa, peitän teidät iholla ja annan teihin hengen, ja te saatte elää; ja te tulette tietämään, että minä olen Herra. Niin minä profetoin, niin kuin minua oli käsketty; ja profetoidessani kuului ääni, ja katso, tapahtui vavistus, ja luut liittyivät yhteen, kukin luo luunsa kohdalle. Ja kun minä katselin, katso, niihin tuli jänkeitä, ja liha kasvoi niiden päälle, ja iho peitti ne päältä; mutta niissä ei ollut henkeä. Hesekiel 37:4–8.

”Melu” edustaa Pyhää Henkeä. Siinä vaiheessa neitsyiden tulee tunnistaa, että he ovat viivytyksen ajassa. Raamatulliset ohjeet siitä, mitä pettyneiden on tehtävä, kun he tunnistavat olevansa viivytyksen ajassa, ovat runsaat. Jeremia opettaa, ettei heidän tule koskaan palata ”pilkkaajien seuraan”, joka Filadelfialle osoitetussa sanomassa on Saatanan synagoga. Heidän tulee myös erottaa kallisarvoinen kelvottomasta. Kallisarvoisen asettamisella vastakkain kelvottoman kanssa on kaksinainen merkitys.

Opin itse tämän profetallisen erottelun vuosia sitten, kun tein sovelluksen William Millerin unesta. Määrittelin oikein jalokivet Jumalan sanan totuuksiksi ja väärennetyt jalokivet turmeltuneiksi opeiksi. Myöhemmin minulle osoitettiin, että myös James White oli tehnyt sovelluksen William Millerin unesta, ja omassa sovelluksessaan hän tunnisti jalokivet Jumalan uskolliseksi kansaksi ja väärennetyt jalokivet totuuden valheellisiksi tunnustajiksi. Kun tutkin, mitä James White oli opettanut tuosta unesta, ymmärsin, että olimme molemmat oikeassa. Jalokivet voivat edustaa Jumalan uskollisia ja väärennetyt jalokivet uskottomia, mutta jalokivet voivat myös

edustaa Jumalan sanan totuuksia ja väärennetyt jalokivet voivat olla vääriä oppeja. James White sovelsi Millerin unta siihen historian vaiheeseen, jossa hän itse silloin eli, mutta minä olin lähestynyt unta viimeisten päivien historiana. Nämä kaksi sovellusta yhdessä osoittavat, että ihmiset tulevat siksi, mitä he uskovat, ja jos he päättävät pitää kiinni virheellisistä opeista, likaharjamies pyyhkäisee heidät ulos ikkunasta yhdessä niiden oppien kanssa, joihin he ovat liittyneet. Me olemme sitä, mitä syömme.

Kun pettyneet havaitsevat olevansa viivytyksen ajassa, heidän tulee Jeremian mukaan erottaa kallisarvoinen halpamaisesta.

”Kuinka on mahdollista, että ihmiset, jotka ovat sodassa Jumalan hallitusta vastaan, saavat haltuunsa sen viisauden, jota he toisinaan osoittavat? Saatana itse sai opetuksensa taivaallisissa esikartanoissa, ja hänellä on sekä hyvän että pahan tuntemus. Hän sekoittaa kalliin ja halvan, ja juuri tämä antaa hänelle voiman pettää. Mutta koska Saatana on verhoutunut taivaallisen kirkkauden vaatteisiin, otammeko me hänet vastaan valkeuden enkelinä? Kiusaajalla on edustajansa, jotka on koulutettu hänen menetelmiensä mukaisesti, hänen henkensä innoittamia ja hänen työhönsä soveltuvia. Ryhdymmekö yhteistyöhön heidän kanssaan? Otammeko hänen edustajiensa teot vastaan välttämättöminä kasvatuksen hankkimiseksi?” Ministry of Healing, 440.

Kallis ja halpa kuvaavat totuutta ja erehdystä. Ne kuvaavat myös kahta ihmisluokkaa.

”Kuitenkin Jumalan perustus pysyy lujana, ja siinä on tämä sinetti: Herra tuntee omansa. Ja: Jokainen, joka mainitsee Kristuksen nimen, luopukoon vääryydestä. Mutta suuressa talossa ei ole ainoastaan kulta- ja hopea-astioita, vaan myös puu- ja saviastioita; toiset kunniaa varten, toiset häpeää varten.” ”Suuri talo” kuvaa seurakuntaa. Seurakunnasta löytyy sekä halpa-arvoista että kallisarvoista. Mereen heitetty verkko kokoaa yhteen sekä hyvät että pahat.” Review and Herald, 5. helmikuuta 1901.

Jeremialle annettiin ohje, että jos hän palaisi, hänen tuli erottautua tyhmistä neitsyistä, ja hänen tuli myös erottautua tyhmien neitsyiden virheellisistä opetuksista. Ne sataneljäkymmentäneljätuhat ovat ne, jotka tulevat täydelliseen ykseyteen. Jeremia edustaa sitä työtä, joka niiden, jotka on kutsuttu sinetöitäviksi Hesekielin toisen neljän tuulen sanoman kautta, täytyy suorittaa, jos heidän on määrä olla Jumalan ”suu”, kun näky puhuu. Näky puhui milleriläisessä historiassa, kun tuomio saapui, ja se puhuu sataneljäkymmentäneljätuhat hengen historiassa, kun maapeto puhuu ja kolmannen voi-huudon tuomio saapuu. Silloin ne, jotka ovat suorittaneet Jeremian yksilöimän työn, korotetaan Jumalan vartijoiksi.

Kun Herra lähettää Lohduttajan herättämään pettyneet heidän kuolemantilastaan, Hän osoittaa puhdistustyön, joka heidän on suoritettava, jos heidän on määrä olla Hänen äänitorviaan sunnuntailakriisissä. Jesaja on yhtä mieltä Jeremian neuvon kanssa.

Kuinka suloiset ovat vuorilla sen jalat, joka tuo hyvän sanoman, joka julistaa rauhaa; joka tuo ilosanoman hyvästä, joka julistaa pelastusta; joka sanoo Siionille: Sinun Jumalasi hallitsee! Vartijasi korottavat äänensä; yhdessä he riemuiten laulavat, sillä he saavat nähdä silmästä silmään, kun Herra palauttaa Siionin. Puhjetkaa iloon, veisatkaa yhdessä, te Jerusalemin

rauniopaikat, sillä Herra on lohduttanut kansaansa, hän on lunastanut Jerusalemin. Jesaja 52:7–9.

Ne, jotka ”julistavat hyvää sanomaa” ja ”julistavat rauhaa ja pelastusta”, kohottavat ”äänensä yhdessä”, sillä he ”näkevät silmästä silmään”.

Minulle näytettiin muutamia muitakin, jotka yhdistävät vaikutuksensa niiden vaikutukseen, joista olen maininnut, ja yhdessä he tekevät voitavansa vetääkseen pois ruumiista ja aiheuttaakseen hämmennystä; ja heidän vaikutuksensa saattaa Jumalan totuuden huonoon maineeseen. Jeesus ja pyhät enkelit kokoavat ja yhdistävät Jumalan kansaa yhteen uskoon, jotta heillä kaikilla olisi yksi mieli ja yksi arvostelma. Ja samalla kun heitä johdetaan uskon ykseyteen, niin että he näkisivät silmä silmää vasten tämän ajan vakavista, tärkeistä totuuksista, Saatana on toimessa vastustaakseen heidän edistymistään. Jeesus toimii välikappaleittensa kautta kootakseen ja yhdistääkseen. Saatana toimii välikappaleittensa kautta hajottaakseen ja erottaakseen. ”Sillä katso, minä annan käskyn, ja minä seuloen seulon Israelin heimon kaikkien kansojen seassa, niin kuin jyviä seulotaan seulassa, eikä ainoakaan jyvää putoa maahan.”

”Jumala koettelee ja tutkii nyt kansaansa. Luonnetta kehitetään. Enkelit punnitsevat moraalista arvoa ja pitävät uskollisesti tarkkaa kirjaa kaikista ihmislasten teoista. Jumalan tunnustautuvan kansan joukossa on turmeltuneita sydämiä, mutta ne tullaan koettelemaan ja tutkimaan. Tuo Jumala, joka lukee jokaisen sydämen, tuo valoon pimeyden kätkeytyt asiat siellä, missä niitä usein vähiten epäillä, jotta ne kompastuskivet, jotka ovat estäneet totuuden edistymistä, voitaisiin poistaa, ja jotta Jumalalla olisi puhdas ja pyhä kansa julistamaan Hänen säädöksiään ja tuomioitaan.

”Meidän pelastuksemme Päälikkö johtaa kansaansa askel askeleelta, puhdistaen ja valmistaen heitä kirkastusta varten ja jättäen jälkeen ne, joilla on taipumus vetäytyä pois ruumiista, jotka eivät ole halukkaita johdatettaviksi ja jotka ovat tyytyväisiä omaan vanhurskauteensa. ’Jos siis se valo, joka sinussa on, on pimeyttä, kuinka suuri onkaan se pimeys!’ Mikään harha ei voi eksyttää ihmismieltä enemmän kuin se, joka saa ihmiset hellimään itsevarmaa henkeä, uskomaan, että he ovat oikeassa ja valossa, samalla kun he vetäytyvät pois Jumalan kansasta ja heidän vaalimansa valo on pimeyttä.” Testimonies, osa 1, 332, 333.

Ilmaus ”tuo hyviä sanomia” toistetaan Jesajan kohdassa kahdesti yksilöimään Keskiyön huudon historian, samoin kuin jakeet, jotka johdattavat Jesajan kuvaukseen siitä ykseydestä, joka saavutetaan, kun kallisarvoinen erotetaan halpahintaisesta.

Herää, herää; pukeudu voimaasi, Siion; pukeudu kauniisiin vaatteisiisi, Jerusalemin, pyhä kaupunki, sillä ei enää milloinkaan tule sinuun ympärileikkaamaton eikä saastainen. Pudista tomusi päältäsi; nouse ja istu valtaistuimellesi, Jerusalemin; vapauta kaulasi kahleet, sinä vangittu Siionin tytär. Jesaja 52:1, 2.

Jeremia edustaa niitä ensimmäisessä pettymyksessä olevia, jotka tunnistavat olevansa viipymisen ajassa. Jesaja käskee noita samoja henkilöitä ”herää, herää”. He heräävät ja saapuvat lopulta siihen pisteeseen, jossa Jumalan seurakunnassa ei enää ole ympärileikkaamattomia eikä saastaisia, sillä

he ovat saattaneet päätökseen työn kallisarvoisen ja halvan erottamiseksi toisistaan. ”Herra tahtoo seurakuntansa puhdistetuksi, ennen kuin hänen tuomionsa kohtaavat maailmaa entistä näkyvämmiin.”

”Lähestymme nopeasti tämän maan historian päätöstä. Loppu on aivan lähellä, paljon lähempänä kuin monet otaksuvat, ja tunnen velvollisuudekseni painokkaasti kehottaa kansaamme siihen, että heidän tulee etsiä Herraa vakavasti. Monet nukkuvat, ja mitä voidaan sanoa herättääksemme heidät heidän lihallisesta unestaan? Herra tahtoo, että hänen seurakuntansa puhdistetaan, ennen kuin hänen tuomionsa lankeavat entistä näkyvämmiin maailman ylle.

”Kuka voi kestää hänen tulonsa päivän? ja kuka pysyy pystyssä, kun hän ilmestyy? Sillä hän on kuin sulattajan tuli ja kuin pesijän saippua. Ja hän istuu hopean sulattajana ja puhdistajana; ja hän puhdistaa Leevin pojat ja kirkastaa heidät niin kuin kullan ja hopean, jotta he toisivat Herralle vanhurskaudessa uhrilahjan.”

”Kristus riisuu pois jokaisen teennäisen verhouksen. Mikään aidon sekoitus epäaitoon ei voi pettää häntä. ”Hän on niin kuin sulattajan tuli”, erottaen kallisarvoisen halpahintaisesta, kuonan kullasta.

”Leeviläisten tavoin Jumalan valittu kansa on hänen toimittamanaan erotettu hänen erityistä työtään varten. Jokaisella aidolla kristityllä on papillinen kutsumus. Hänelle on uskottu pyhä vastuu edustaa maailmalle taivaallisen Isänsä luonnetta. Hänen tulee tarkoin ottaa varteen sanat: ’Olkaa siis te täydelliset, niin kuin teidän taivaallinen Isänne on täydellinen.’”

”Mutta teille, jotka pelkäätte minun nimeäni, on vanhurskauden Aurinko nouseva, ja parantuminen on sen siivissä; ja te lähdette ulos ja hypitte kuin vasikat navetasta. Ja te tallaatte jumalattomat; sillä he tulevat olemaan tuhkaa teidän jalkojenne alla sinä päivänä, jona minä tämän teen, sanoo Herra Sebaot.

”Muistakaa minun palvelijani Mooseksen laki, jonka minä Horebilla hänelle annoin koko Israelia varten, käskyineen ja säädöksineen. Katso, minä lähetän teille profeetta Elian, ennen kuin tulee Herran suuri ja peljättävä päivä. Ja hän kääntää isien sydämet lasten puoleen ja lasten sydämet heidän isiensä puoleen, etten minä tulisi ja löisi maata kirouksella.” Review and Herald, 8. marraskuuta 1906.

Ne, jotka pitäytyvät vääriin oppeihin, erotetaan siinä historiassa, joka alkaa erämaassa huutavalla ”äänellä”. Ne, jotka kieltäytyvät sallimasta Jumalan luovan voiman synnyttää henkilökohtaista pyhitettyä kokemusta, erotetaan ”kullasta” siinä historiassa, joka alkaa erämaassa huutavalla ”äänellä”. He jäävät laodikealaisiksi juuri siinä kohdassa, jossa Laodikea siirtyy Philadelphiaan.

Arvokkaan erottaminen kelvottomasta on lähes kokonaan liiton sanansaattajan työtä, hänen, joka tulee äkisti puhdistamaan Leevin pojat, mutta meidän on osallistuttava siihen.

Sentähden, rakkaani, niin kuin te aina olette olleet kuuliaisia, ette ainoastaan minun läsnä ollessani, vaan nyt vielä paljon enemmän poissa ollessani, ahkeroikaa pelolla ja vavistuksella, että pelastuisitte. Sillä Jumala on se, joka teissä vaikuttaa sekä tahtomisen että tekemisen,

hänen hyvän tahtonsa mukaan. Tehkää kaikki nurisematta ja epäröimättä, että olisitte moitteettomat ja puhtaat, nuhteettomat Jumalan lapset kieroutuneen ja nurjan sukupolven keskellä, jonka joukossa te loistatte niin kuin valot maailmassa. Filippiäiskirje 2:12–15.

Jeremiaa käskettiin erottamaan kallisarvoinen kelvottomasta, jos hän halusi olla Jumalan puhemies tulevassa tuomiossa. Se seikka, että Jeremia kuuli Jumalan hänelle antaman neuvon, osoitti, että Puolustajan läsnäolo oli jo hänen saatavillaan, jos hän päättäisi ryhtyä tähän työhön.

Pelastuksen saavuttamisen työ on yhteistoimintaa, yhteinen tehtävä. Jumalan ja katuva syntisen välillä tulee olla yhteistyötä. Tämä on välttämätöntä oikeiden periaatteiden muodostumiseksi luonteessa. Ihmisen on ponnisteltava vakavasti voittaakseen sen, mikä estää häntä saavuttamasta täydellisyyttä. Mutta menestyksessään hän on kokonaan riippuvainen Jumalasta. Inhimillinen ponnistus ei itsessään riitä. Ilman jumalallisen voiman apua se ei hyödytä mitään. Jumala toimii ja ihminen toimii. Kiusauksen vastustamisen on lähdeävä ihmisestä, jonka on ammennettava voimansa Jumalasta. Toisella puolella on ääretön viisaus, lapeus ja voima; toisella heikkous, syntisyys, täydellinen avuttomuus.

“Jumala tahtoo, että me hallitsemme itseämme. Mutta Hän ei voi auttaa meitä ilman suostumustamme ja myötävaikutustamme. Jumalallinen Henki toimii niiden voimien ja kykyjen kautta, jotka ihmiselle on annettu. Itsestämme emme kykene saattamaan tarkoituksiamme, halujamme ja taipumuksiamme sopusointuun Jumalan tahdon kanssa; mutta jos olemme ‘halukkaita tulemaan halukkaiksi’, Vapahtaja tekee tämän meidän puolestamme, ‘kukistaen järjen päätelmät ja jokaisen mahtavuuden, joka korottaa itsensä Jumalan tuntemista vastaan, ja vangiten jokaisen ajatuksen kuuliaiseksi Kristukselle’. 2 Korinttolaiskirje 10:5.” Apostolien teot, 482.

Ilmestyskirjan yhdentoista luvun kolme ja puoli päivää, jolloin kuivat luut ovat kuolleina kadulla, on ”erämaan” vertauskuva, ja ”erämaa” edustaa Kolmannen Mooseksen kirjan kahdenkymmenennenkuudennen luvun ”seitsemää aikaa”. Kolmen ja puolen päivän hajotuksen päättyessä niiden, jotka on kutsuttu olemaan sadanneljänkymmenenneljän tuhannen joukossa, tulee ”herätä” ja ”pudistaa tomu päältänsä”. Sister White sanoo: ”Herra tahtoo, että hänen seurakuntansa puhdistetaan, ennen kuin hänen tuomionsa kohtaavat maailmaa tuntuvammalla tavalla.”

”Puhdistetun seurakunnan” yhteydessä hän viittaa Jeremian erottamisprosessiin, jossa ”kallis erotetaan halvasta”. Hän liittää sen myös Malakian kolmanteen lukuun, jossa sanansaattaja valmistaa tien liiton sanansaattajalle. Tien valmistava sanansaattaja on Jesajan ”ääni, joka huutaa erämaassa”. Liiton sanansaattaja on Kristus, joka valmistautuu astumaan liittoon sadan neljänkymmenenneljän tuhannen kanssa, jotka ”niin kuin” ”leeviläiset” ”hän erottaa erityistä työtään varten”. Tämän jälkeen hän yksilöi heidät papeiksi ja lainaa Jeesusta, joka sanoo: ”Olkaa siis te täydelliset, niin kuin teidän taivaallinen Isänne on täydellinen.”

On olemassa puhdistusprosessi, joka merkitään viivytyksajan kauden lopussa, sillä Herralla on erityinen työ sataaneljäkymmentäneljälletuhannelle suoritettavaksi, ja Hänellä on oleva puhdistettu seurakunta ennen kuin ”hän tuomionsa kohtaavat maailmaa tuntuvammin”. Hänen tuomionsa ovat jo maailmassa, mutta sunnuntailain tullessa voimaan ”Jumalan hävittävät tuomiot”

alkavat langeta.

Nuo tuomiot ovat ”armon aikaa niille, jotka eivät ole koskaan tunteneet totuutta”. Mutta noissa tuomioissa ei ole armoa niille, jotka eivät suostu astumaan välttämättömään puhdistusprosessiin. ”Tuomiot”, jotka ”lankeavat erityisen näkyvästi”, yksilöivät tuomiot, jotka ovat merkkejä. Ne edustavat tunnusmerkkiä, ja Pyhä Henki käyttää noiden tuomioiden aikaansaamaa kaaosta ja sekasortoa tehdäkseen eron niiden välillä, jotka pitävät ”väärän lepopäivän”, ja niiden, jotka ”tunnontarkasti pitävät Herran sapatin”, sillä vain tällä tavoin ”maailmaa voidaan varoittaa”. Tuomiot, jotka ovat merkkejä, ovat se tausta, jota Pyhä Henki käyttää ohjatakseen Jumalan lapsia, jotka ovat vielä Babylonissa, tunnistamaan sadan neljäkymmenen neljän tuhannen lipun.

Mutta sisar White ei ainoastaan viittaa Malakian kirjan kolmanteen lukuun, vaan hän sisällyttää siihen myös Malakian kirjan neljännen luvun päätösjakeet ja viittaa jälleen siihen ”ääneen”, jonka tuli valmistaa tie liiton sanansaattajalle. Nuo päätösjakeet eivät käsittele valmistautumista liiton sanansaattajaa varten, vaan Mooseksen lain muistamista sekä isien sydänten kääntymistä lasten puoleen ja lasten sydänten isien puoleen. ”Ääni” valmistaa ensin Kristukselle tien, jotta Hän liiton sanansaattajana äkisti tulisi temppeliinsä ja puhdistaisi pettyneen kansansa, joka on herätetty, jotta he voisivat suorittaa viirin työn. Tämän jälkeen Malakia käsittelee toista ”äänen” työn puolta.

Hän ”kääntää isien sydämen lasten puoleen ja lasten sydämen heidän isiensä puoleen”, ja Hän tekee tämän työn suhteessa Hoorebilla annettuun lakiin. Elia, joka on myös Jesajan ”ääni”, osoittaa Jumalan kansan synnit. Se on osa puhdistusprosessia. Synnillä on vain yksi määritelmä: se on Hoorebilla annetun lain rikkomus. Johannes Kastaja oli Elia, ja hänen työhönsä sisältyi juuri tämä ainesosa.

Niinä päivinä tuli Johannes Kastaja ja saarnasi Juudean erämaassa sanoen: ”Tehkää parannus, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle.” Sillä hän on se, josta profeetta Esaias on puhunut sanoessaan: ”Huutavan ääni kuuluu erämaassa: valmistakaa Herralle tie, tehkää hänen polkunsa suoriksi.” Ja Johanneksella oli vaatteena kamelinkarvainen puku ja nahkavyö vyötäisillään; ja hänen ruokanaan olivat heinäsirkat ja metsähunaja. Silloin lähtivät hänen luokseen Jerusalem ja koko Juudea ja koko Jordanin ympäristö, ja hän kastoi heidät Jordanissa, kun he tunnustivat syntinsä. Mutta nähdessään paljon fariseuksia ja saddukeuksia tulevan kasteelleen hän sanoi heille: ”Te kyykäärmeitten sikiöt, kuka on neuvonut teitä pakenemaan tulevaa vihaa?”

Tehkää siis parannukseen soveltuvia hedelmiä. Älkääkä ajatelko sanoa mielessänne: Meillä on isänä Abraham; sillä minä sanon teille, että Jumala voi näistä kivistä herättää Abrahamille lapsia. Jo nyt on myös kirves pantu puiden juurelle; niinpä jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan maahan ja heitetään tuleen. Minä tosin kastan teidät vedellä parannukseen; mutta se, joka tulee minun jälkeeni, on minua väkevämpi, jonka kenkiä minä en ole arvoinen kantamaan; hän kastaa teidät Pyhällä Hengellä ja tulella. Hänellä on viskin kädessään, ja hän puhdistaa puimatantereensa perinpohjin ja kokoa nisunsa aittaaan; mutta ruumenet hän polttaa sammumattomassa tulella. Matteus 3:1–12.

Johannes Kastaja tuli Ilmestyskirjan yhdentoista luvun kolmen ja puolen päivän ”erämaahan”, sillä kaikki profeetat puhuvat enemmän viimeisistä päivistä kuin niistä päivistä, joissa he elivät. Hän toi sanoman tehdä parannus synnistä, sillä taivasten valtakunta oli tullut lähelle, aivan samoin kuin Jeesuksen Kristuksen ilmestys avautuu, kun ”aika on lähellä”. Johannes Kastaja havainnollistaa ”äänen” työtä, sillä Jeesuksen mukaan hän oli myös se Elia, jonka tuli tulla.

Sillä kaikki profeetat ja laki ovat ennustaneet Johannekseen asti. Ja jos tahdotte ottaa sen vastaan, hän on Elias, jonka oli määrä tulla. Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon. Matteus 11:13–15.

Jeesus osoittaa, että Johannes Kastajan profeetallinen identiteetti oli koetus. Hän sanoo suoraan: ”jos te tahdotte ottaa sen vastaan”. Sitten Jeesus kehottaa opetuslapsiaan ottamaan sen vastaan sanomalla: ”Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon.” Mitä hänen tulee kuulla? Hänen tulee kuulla, kuka on se ääni, joka tulee Raamatun viimeiseen erämaahan ja valmistaa tien liiton sanansaattajalle valmistamaan sataneljäkymmentäneljäthuhatta tekemään erityistä työtä Jumalan merkkituomioiden aikana.

Johanneksella oli yllään ”vaate kamelinkarvoista, ja nahkavyö vyötäisillään; ja hänen ruokansa oli heinäsiirakoita ja metsähunajaa”. Hänen ”ruokansa” oli islamin sanoma, sillä sana ”heinäsiirakot” edustaa islamia, ja hunaja on Jumalan sana, joka oli makea hänen suussaan. Se makea sanoma, jonka hän söi, koski ”villiä” arabialaista aasia, aivan ensimmäistä islamin vertauskuvaa Kirjoituksissa. Tämä islamin villiä arabialaista aasia koskeva makea sanoma, jota myös ”heinäsiirakot” edustavat, oli kudottu myös hänen vaatteeseensa, sillä kamelit ovat toinen islamin vertauskuva. Sanan ”heinäsiirakot” käyttäminen islamin vertauskuvana ei ole sanan vääristelyä, vaikka Johanneksen syövä ruoka viittaisikin johanneksenleipäpuuhun eikä hyönteisiin. Sana ”heinäsiirakot” on islamin vertauskuva, eikä Johannes kuvannut minkään fyysisen ruoan syömistä; hänen ruokavalionsa oli vertauskuva siitä profeetallisesta sanomasta, jonka hän oli syönyt.

Hänen vyönsä oli se Habakukissa kuvattu ”profetia”. Tuo profetia kokoaa yhteen ensimmäisen pettymyksen, neitsyiden viivytyksen ajan sekä adventismin perustukset, sellaisina kuin ne on esitetty pyhissä kartoissa. Habakuk oli se profeetallinen vyö, joka sitoi kaikki nuo totuudet yhteen.

Sillä näky odottaa vielä määrääaikaansa, mutta lopussa se puhuu eikä petä; vaikka se viipyisi, odota sitä, sillä varmasti se tulee eikä viivähdä. Katso, hänen sielunsa on paisunut, eikä se ole oikea hänessä; mutta vanhurskas on elävä uskonsa kautta. Habakuk 2:3, 4.

Se profeetallinen sanoma, joka vyön tavoin sitoi yhteen ne sanomat, joista ”äänen” varoitus muodostuu, on vertaus neitsyistä suhteessa näkyyn, joka viivytteli, mutta oli puhuva. Keskiyön huudon näky saa aikaan eron halvan, jonka ”sielu on paisunut”, ja kallisarvoisen välillä, joka vanhurskautetaan uskosta. Uskosta vanhurskauttaminen on se vyö, jota ”ääni” kantaa.

Ja vanhurskaus on oleva hänen kupeittensa vyö, ja uskollisuus hänen lanteittensa side. Jesaja 11:5.

Kun pettymyksen ”erämaassa huutavan ääni” saapui 18. heinäkuuta 2020 tapahtuneen pettymyksen jälkeen, hänen sanomansa oli sama sanoma, joka se oli ollut 11. syyskuuta 2001

lähtien. Tuo tulevan Elian sanoma odottaville, pettyneille, kuolleille, kuiville luille on, että islam on ne ”merkkituomiot”, jotka muodostavat taustan sille, että Jumalan muut lapset Babylonissa oppisivat vanhurskautta.

Vanhurskaan tie on suora; sinä, kaikkein oikeamielisin, punnitset vanhurskaan polun. Niin, sinun tuomioitteesi tiellä, Herra, me olemme odottaneet sinua; meidän sielumme kaipaus kohdistuu sinun nimeesi ja sinun muistamiseesi. Sielullani minä olen yöllä sinua halannut; niin, hengelläni, joka on minussa, minä etsin sinua varhain; sillä kun sinun tuomiosi käyvät maan päällä, maailman asukkaat oppivat vanhurskautta. Jesaja 26:7–9.

Johannes Kastaja, joka oli tuleva Elia, on Ilmestyskirjan yhdenentoista luvun kolmen ja puolen päivän ”erämaassa” kuuluva ”ääni”. Hänen työnsä sisältää adventismin neljännen ja viimeisen sukupolven tunnistamisen, niiden, joiden sielu on ylpeä ja jotka luottavat isiensä hengelliseen perintöön, mutta aavistavat, että Jumalan viha on kohta tuleva. He ovat neljäs sukupolvi, sillä he ovat täysin ilmentyneet sukupolveksi, joka on aivan Kristuksen vastakohta. He ovat kyykäärmeiden sukupolvi, mutta silti he vetoavat isäänsä Aabrahamiin väittääkseen, että he itse asiassa ovat Karitsan sukupolvi. Karitsan sukupolvi on Pietarin valittu sukupolvi; he ovat niitä, jotka seuraavat Karitsaa, mihin ikinä hän menee.

Johannes toi ilmeisesti esiin niiden synnit, jotka tulivat kuulemaan hänen sanomaansa, sillä he tekivät parannuksen ja ottivat kasteen. Hän myös ilmoitti heille, että hänen jälkeensä tulee Yksi, joka perinpohjaisesti puhdistaa puimatantereensa. Tämä Henkilö on liiton sanansaattaja; Hän on ”lianharjaaja”, joka lakaisee väärennetyt kolikot ja jalokivet ulos ikkunasta ja palauttaa alkuperäiset jalokivet, jotka silloin loistavat kymmenen kertaa kirkkaammin kuin ne loistivat silloin, kun enkelit ohjasivat William Milleriä alkuperäisten jalokivien kokoamistyössä ensimmäisen enkelin liikkeessä.

Johannes Kastaja oli suorapuheinen tuomitessaan Laodikean adventistin luottamuksen heidän isäänsä Aabrahamiin, sillä tulevan Elian tehtävänä oli kääntää isien sydämet lasten puoleen ja lasten sydämet isien puoleen. Raamatullisen sovelluksen ensimmäisestä ja viimeisestä periaate tulee esiin tässä työssä, mutta samoin siinä ilmenee myös lääke niille, jotka huomaavat olevansa hajallaan olevassa tilassa, vihollisten maassa, kuolleina erämaassa. Heidän on tunnustettava syntinsä ja isiensä synnit sekä tehtävä parannus. Omien syntiensä ja isien syntien tunnustamisen yhteydessä heidän on myös myönnettävä, etteivät he olleet vaeltaneet Herran kanssa sen kolmen ja puolen päivän erämaavaelluksen aikana. Lisäksi heidän on myönnettävä, ettei Jumala vaeltanut heidän kanssaan tuon historian aikana.

Ja ne teistä, jotka jäävät jäljelle, menehtyvät pois pahuutensa tähden vihollistensa maissa; ja myös isiensä pahojen tekojen tähden he menehtyvät pois heidän kanssansa. Mutta jos he tunnustavat pahat tekonsa ja isiensä pahat teot sekä rikkomuksensa, jolla he ovat rikkoneet minua vastaan, ja myös sen, että he ovat vaeltaneet minua vastaan, ja että minäkin olen vaeltanut heitä vastaan ja vienyt heidät heidän vihollistensa maahan; jos silloin heidän ympärileikkaamaton sydämensä nöyrytyy ja he silloin hyväksyvät pahojen tekojensa rangaistuksen: silloin minä muistan liittoni Jaakobin kanssa, ja myös liittoni Iisakin kanssa, ja myös liittoni Aabrahamin kanssa minä muistan; ja minä muistan maan. 3. Mooseksen kirja

26:39–42.

Kirous tuli siitä, etteivät he muistaneet maan sapatteja.

Johannes Kastaja, joka oli tuleva Elia, esikuvasi Ilmestyskirjan yhdentoista luvun kolmen ja puolen päivän erämaassa kuuluvaa ”ääntä”. Hän ohjaisi kuivat kuolleet luut ”muistamaan” Mooseksen lain Hoorebilla, ja jos ne niin tekisivät, silloin liiton sanansaattaja ”muistaisi” heidän isiensä liiton. Mutta vain jos he tunnustaisivat omat syntinsä, isiensä synnit ja, vielä nöyryyttävämpää, yksilöisivät rikkomukset, ”joilla he rikkoivat” Jumalaa vastaan.

Heidän olisi myös tunnustettava, että he olivat vaeltaneet Jumalaa vastaan ja että Jumala oli vaeltanut heitä vastaan.

Heidän olisi myös tunnustettava, että he olivat Ilmestyskirjan yhdentoista luvun kadulla olevat kuolleet, kuivat luut, sillä heidän täytyi myöntää, että Jumala oli tuonut heidät vihollisen maahan, ja vihollisen maa on kuolema.

Johannes Kastajan mukaan heidän olisi vastattava myös kysymykseen siitä, kuka on se ”ääni”, joka huutaa ”erämaassa”, sillä Johannes kysyi: ”Kuka on neuvonut teitä pakenemaan tulevaa vihaa?”

Jatkamme näiden aiheiden käsittelyä seuraavassa artikkelissa.

Jumalan palvelijaa käsketään: ”Huuda kurkun täydeltä, älä säästä, korota äänesi kuin pasuuna, ja ilmoita minun kansalleni heidän rikkomuksensa ja Jaakobin huoneelle heidän syntinsä.” Herra sanoo tästä kansasta: ”He etsivät minua päivästä päivään ja haluavat tietää minun tieni, niin kuin kansa, joka harjoittaa vanhurskautta.” Tässä on kansa, joka pettää itseään, joka on itsevanhurskas ja itsetyytyväinen, ja palvelijaa käsketään huutamaan ääneen ja osoittamaan heille heidän rikkomuksensa. Kautta kaikkien aikakausien tämä työ on tehty Jumalan kansalle, ja sitä tarvitaan nyt enemmän kuin koskaan ennen.” Testimonies, osa 5, s. 299.